

(Matera kopoto rakstu išnabukšanas gadijumā.)

Veh̄ 40 gadeem no Materu Juta nahwes išnahkufchi wina kopotee raksti tſchettos ſehjumos un lihds ar to mums dota eespehja dſikaki eefkatitees fchi leelā tautas darbineeka diwehſelē, ta darbineeka, kutsch ſawa muhſcha un darba labako daļu ſeedojis Semgalei. Par to lai dſikakā atſiniba muhſu idealam grahniatneekum A. Gulbim, kura apgahdeenā iſnahkuſchi Matera raksti un Materu Jura biografijs ſarakſtitajam Lihgotnu Zelbam.

Kad latvju tautiskā atmoda bija devuſt jau redsamus panahkumus un uſ ſechdeſmito gadu reformu pamata ſtrauji attihſtijās muhſu grunteeziņa, tad bija noſlānejuſt jau Kromvalda Uta pehtkoadiņdofčā hals — tad vee latvju ſadſihwes debeſti ſeptiņdeſmito gadu widū parahdiļās jauns ſpībdeklis — Materu Juris. Winsch eeradās 1873. gadā Jelgawā kā bijuſčais Kurſemes pagasta ſtrihweris un ſahkumā uſ ſewis negreesa nekahdas ſewiſčēas eevehribas, lai gan wina ſpoſčās gata dahwanas jau tad bija eevehrojis toreisejais Kurſemes gubernators, inteligenčais J. Lillienfelds. Bet jau peh̄ pahris gadeem Materu Juris paleek par zentralo ſiguru neween Jelgawas ſabeebrīſā dſihwē, bet eenem ari redsamu weetu Rīgā. Winsch 1875. gadā ſahla ifdot ſawu laikrakstu „Baltijas Semlopis“ un aehma aktiwu balibu Kurſemes bīſchlopibas beedribā, kā tās preeſchneefs. Winsch it weens no pirmeeem zelmlauscheem Kurſemes latweeschu beedribu dſihwē un ſpehžiga personiba muhſu ta laika awiſčēeziņā. Māters eenesa jaunu dſihwibū, ibejas un nemeetu latvju jaunojā grunteeziņā, pilſonibā un inteligenžē,

latvju jaunojā gruntsnežībā, pilsonībā un intēligenzē, kurd sahļa jau parahdītēs pagutums pēc pirmās leelās patriotiskās sajūhīmas. Winsch stāhvēja uš tautīsseem pamateem, lai gan vēenmehr atradās šorā ar tau-tiskās īstibas mādoreem — Rīgas latveesīhu beedribas mādoreem. Winsch zīhnijās par īdeju un nesaļauza vispahtējas ūbeedrīskās leetas ar personībam. Še Materu Juris wehl sāko hāltu deenu mar buht pat labako paraugu muhsu tagadejēem politīseem un ūbeedrīsseem darbīneelēem.

Materu Juris ir nemeera gars. Winsch ir broschīrīdīgs zīhnitojs ūaujas laučā arī tab, ja winsch ir meens, bet winsa pretīneku daudz. Winsch ir lepnis un pašapīnīgs, nešķatotēs uš to, ka winsa pretīneeli bija nostāhdīti išdevīgākās ūaujas pošķījās un nereti išleetoja arī aismugures zīhras pānehmeenus, lai tilai nahwigaki to eedseltu. Pašchātsleedīgs idealists, winsch konsekventi eet uš preeķīhu un nereds, ka tepat ožu preeķīhā winsam jau atveras besdibens. Kad eerauga to — tab ir jau pat wehlu — muhsu neusvarāmais matonis ūawus ūpehīlus išchķeedīs zīhrā, dīshīwē, dīshīrās un ūchētīdesmit gadus wezumā winsa dīshīwibas ūveze išdīseest. Šabđīwes vilnos winsch zīhnijās tilai vēenu gadu desmitu, bet panahīumi un tīrofīnis ap winsu ūchā laikā bija leelaki, ka zīteem winsu garo muhsīhu, ūedojošot ūvi ūbeedrīskām zīhrām.

Materu Juris ir vīstragīstakā personība latvju kulturas wehsturē. Winsch ūvi winsu ūedoja tautai, aīsstāhwēdams latvju semneku ūeesības, valodu, ūlmīnežības un politiskas īnterefes. Bet pateesības weetā winsu vajā un pēc kattas jaunas ušvaras winsam ūek jaunus ūchēhrīshīus. Winsch ir ūelatīts

winam leek jaunus sākēhrīshīs. Viskāj ir leelatāts ideologs pēc Jelgavas, bet savu īdeju augļus wismajāt redī pats Māters. Nenoleedīsama loma wina dīshīwes tragedijā ir Matera nevaldamam, kīlgam raksturam — bet tas neissmeķ muhīu septiņdesmito un astoņdesmito gadu sadīshīwes vadošu lomu, par kuru ne velti Māters rakstīja, ka „latvēju attīstībos veiksture reis tos teefās“.

Materu Jura biografijsas sarakstīshana Līhgotnū Jelabs peelījis daudz puhlu un laika. Ja šis darbs buļķu veikts diwdesmīš, trihsdesmit gadu agrāk, tad nāv ūchaubu, ka to māretu papildinat īauneem, tāgad aismirstībā gahju scheem salteem un finālā no Materu Jura dīshīwes un darbibas. Bet ta nāv Līhgotnā maina — iſrahās pat, ka viņš jau pirms kara sahījs rakstīt šo biografiju, bet eesahktīs darbs kara laikā gahījs īudumā. Ar Materu Jura kopojo rākstu parohīshanoš tagad atkal bota eespehja lašit wina populāro romanu, kas bija iſpārīdots. Tam preeveenojās vēl otrs līhdī ūchim plāsfachakām aprindam pilnīgi nepasīhstamais romāns „Patriotisms un mihiestība“. Šo pamphletu Materu Juris rakstījis dīlikā personīgā aizvainojušā, un tam Līhgotnū Jelabs peeraksta daudz leelaku literārišku un kulturveiksturīšu nosīhmi, nekā tam pateesi bā ir.

Ar preeku apfweizama Materu Jura kopojo rākstu īsnahīshana. Ar teem ilks atkal smags aīmenīš muhīu kulturas un sadīshīwes ehkos pamatos, kurus jāeet pehīt muhīu tautai un jounai paoudsei. Bet par visām leetām Jelgavai, Semgalei un Kurzemei, kuru kulturas pozīcīshanač tilk daudz darijs nenogurītoschais zīhnītājs — Materu Juris.

Ernests Blants.